

Зінов'єв А. В.

ОСНОВНІ ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПОДРУЖНІХ ПАР

Подружнє життя – це не доля, яка випадає людині, а завдання, яке людина береться виконати. Воно буде таким, яким подружня пара його створить. Поль Турнье порівнює подружжя з будівлею, в якій кожний день - це нова цеглина.

Вчені розглядають подружню пару, як міжособистісну взаємодію між чоловіком та дружиною, що врегульовується моральними принципами та підтримується, цінностями, які йому притаманні. Шлюб – це визнаний і схвалений суспільством союз між двома дорослими індивідами. В основі сім'ї зазвичай покладено шлюбні стосунки, тому ці поняття тісно пов'язані.

Кожна сім'я створює власну мікрокультуру на основі загальносімейних цінностей, традицій, звичаїв, норм і правил поведінки. Подружня пара, розбудовуючи власний стиль життя, спирається при цьому на установлені в конкретному суспільстві норми, а також ті, що запозичені з батьківських сімей і збагачені досвідом свого самостійного життя[11,12,18].

Приготування до подружнього життя зводиться до поглиблення усвідомлення, хто така людина і що таке подружжя. Кожна людина в юності мріє зустріти коханого чи кохану, створити сім'ю, мати дітей. Але, на жаль, ці мрії не завжди збуваються. Ї часто причиною є "помилка молодості".

Часто трапляється, що дівчата вимушені вступити в дошлюбний зв'язок, щоб, як їм здається, не втратити прихильності коханого. Ранній початок статевого життя, коли у юнака та дівчини ще не сформувалися повністю провідні процеси у корі головного мозку - процеси збудження й гальмування, є переважною причиною сексуальних розладів і неврозів у подальшому, що зумовлює різноплановий, а іноді й суперечливий характер взаємовідносин у подружніх парах. Спустошення, позбавлення почуття справжнього кохання, невіра у щирість почуттів, пошук легкого життя - це теж наслідки ранніх статевих стосунків, які в подальшому призводять до конфліктів у взаємовідносинах подружніх пар.

Приймаючи рішення про одруження, людина спирається на свій життєвий досвід, накопичений нею під час дошлюбного періоду – від народження до одруження. Генетична родина суттєво впливає й на формування у юнака чи дівчини загальної шлюбної мотивації, яка складається задовго до прийняття рішення про одруження з конкретною людиною. Сценарій батьківської родинної взаємодії підштовхує молоду людину вибирати собі подружнього партнера, схожого на батька/матір або ж протилежного їм.

Динаміку вибору шлюбного партнера розкриває теорія Б. Адамса, за якою первинний потяг провокують зовнішні особливості людини, такі як фізична привабливість, товарицькість, врівноваженість і загальні інтереси.

Стосунки, що зав'язалися, зміцнюються завдяки реакціям оточуючих, отриманню статусу пари, почуттям затишку і спокою в присутності один одного. Потім пара вступає в стадію взаємних зобов'язань і інтимності, що ще більше зближує партнерів.

Члени пари, які пов'язали себе взаємними зобов'язаннями, вивчають погляди і цінності один одного. На завершення цієї стадії пара приймає рішення про одруження.

Роботу виконано під керівництвом доцента кафедри Практичної психології Ломакіна А.О.